Toepassing van de PICT (palliative care indicator tool) in de gerontopsychiatrie. Aan de hand van deze tool de palliatieve patiënt identificeren in de gerontopsychiatrie.

Haio: VAN DEN BROECK Davina , KUL
Promotor: DE LEPELEIRE Jan , KUL
Praktijkopleider: HEREMANS André , MORREN Serge , VAN DEN BRANDE Bieke , VAN SOOM Marleen , VANDEWINCKELE Hannelore , VERMYLEN Patrick

Context: De Palliative Indicator Tool (PICT) is een tool, ontwikkeld voor de identificatie van de palliatieve patiënt en de ernst van zijn zorgnoden. Onderzoek wijst uit dat deze tool een goede leidraad en makkelijk bruikbaar is. De PICT kan de arts helpen om de palliatieve patiënt te identificeren. Over het gebruik van de PICT in de psychiatrie is echter niets geweten. Toch is de oudere populatie die verblijft op een psychiatrische afdeling een heel kwetsbare groep.

Onderzoeksvraag: In deze studie wordt een antwoord gezocht op de vraag hoeveel oudere mensen, die verblijven in de ouderen-psychiatrie, voldoen aan de criteria van een palliatieve patiënt volgens de PICT?

Methode: Het literatuuronderzoek gebeurde via de zoekmachine Pubmed met de MESH-termen “Palliative care” en “Severe mental illness”. In totaal werden zeven artikels geselecteerd. Het onderzoek in deze pilootstudie is een prospectief, cohorte onderzoek. Bij alle patiënten die werden geïncludeerd in de studie werd op één bepaald moment de PICT ingevuld. Er werden drie afdelingen van het Universitair Psychiatrisch Centrum KU Leuven campus Kortenberg geïncludeerd in de studie. De vragenlijst werd schriftelijk ingevuld door de behandelende arts, aan de hand van het dossier van de patiënt. De patiënt diende geen vragen te beantwoorden. Achteraf werd het nut en het gebruik van de PICT geëvalueerd aan de hand van een telefonisch interview.

Resultaten: Voor deze pilootstudie werden 38 patiënten geïncludeerd. Volgens de PICT waren 13 van deze 38 patiënten palliatief. Voor 16 patiënten was het antwoord op de surprise question “neen”. Van deze 13 palliatieve patiënten kwamen er twee in aanmerking voor een volledig palliatief statuut, negen voor een verhoogd palliatief statuut en nog eens twee voor een eenvoudig palliatief statuut. Het gebruik van de PICT verliep op een vlotte manier en de identificatie van de palliatief patiënt was accuraat. Het klinisch nut werd eerder als beperkt omschreven aangezien de artsen reeds vertrouwd waren met de PICT en met de identificatie van de palliatieve patiënt.

Conclusie: Deze pilootstudie toont dat er volgens de PICT een hoog aantal palliatieve patiënten in de ouderen-psychiatrie verblijven, namelijk 34% of één op drie. 70% van de palliatieve patiënten komt in aanmerking voor een verhoogd palliatief statuut. De interviews gaven duidelijk weer dat het gebruik van de PICT vlot verloopt. Deze artsen waren reeds gekend met de PICT en gebruikte deze regelmatig. Zij waren het erover eens dat in de meerderheid van de patiënten de PICT geen meerwaarde is. De PICT werd wel als nuttig ervaren bij die patiënten waar er twijfel is of bij een familiegesprek. Op deze momenten biedt de PICT een goede houvast en structuur. Tot slot toont deze studie dat frailty een heel belangrijke rol speelt in de identificatie van de palliatieve patiënt.